

У влади треба подићи бисту Верици Бараћ

Прошло је око годину и по дана од смрти Верице Бараћ – најхрабрије жене у Србији. Њено име се често помиње и то из уста људи који су тренутно у владајућој коалицији, што је атипично за Верицу, јер док је она била на челу владиног Савета за борбу против корупције, највише опструкције и неразумевања долазило је управо од извршне власти у Србији. Сада ће многи рећи да ће садашња владајућа коалиција, а нарочито председник СНС-а, остати упамћени по хапшењу најмоћнијих људи, у финансијском смислу, у Србији. Међутим све њих, и то онако „на гомили”, имала је Верица против себе док се бавила разним криминалним марифетлуцима истих и док је све то онако елоквентно и без имало зазора говорила за ретке медије који су јој давали простора. И то медијског простора чији су власници били, исто по Верициним речима, са врло сумњивим новцем.

Сећам се гостовања једног од најмоћнијих тајкуна у Србији на ТВ Б92, који је том приликом рекао много ружних речи о Верици, да не кажем, опасних по њу. У том тренутку сам је позвао телефоном и нашао је, као и увек, у неком послу око цвећа, око коза, паса... И када сам је питао да ли је чула шта је све дотични ружно рекао о њој, она ми је онако оштро и ненаметљиво рекла следећу реченицу: „Па не дај Боже да ме такви као он хвале, одмах би престала да се бавим овим послом.”

► **Њена реч се слушала са већом пажњом у Бриселу него у Београду**

Садашња заклињања иза њеног лика и дела могу значити две ствари. Или ће се радити по Верициним инструкцијама до краја (обухватајући све спорне приватизације и људе уплетене у њих) или ће се „китити“ њоме као туђим перјем и прибавити за себе ореол храбрости и поштења, који они засигурно нису заслужено стекли. Њена реч се слушала са већом пажњом у Бриселу него у Београду, све док тај исти Брисел није поставио питање 24 спорне приватизације. Тек тада, као што смо ми у Србији навикли, под притиском смо почели да се бавимо њима. Почели смо да се бавимо и тзв. реформом правосуђа и сумњивим власништвом над медијима и томе слично. У реду је да Вучић и Дачић помињу Верицу Бараћ често, али би било исто тако добро да у Влади Србије, где „стољују”, подигну бисту са ликом Верице Бараћ, која ће подсећати њих и сваку наредну владу да може да се ради поштено и храбро у корист свих грађана Србије, а да се при том не седи у црним аудијима са ротацијом, са силним телохранитељима и осталим статусним симболима политичара. Та биста би била и опомена да ће свако кривично дело учињено на штету грађана Србије бити кажњено. **Ненад Михаиловић**